

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 13.

Anden Session.

13de Møde.

Mandagen den 28de October.

(Fortsat).

Finansministeren (fortsat): Jeg skal forøvrigt endnu sige et yderligere Argument til dem, jeg anførte ved Sagens første Behandling, som Grund for at bibeholde denne Paragraph, nemlig at jeg senere af de Embedsmænd, som ere mere inde i Detaillen af disse Forhold end jeg, er gjort opmærksom paa, at § 3, der handler om den endelige Dypgjørelse, som paaligger Tallotterisationen, er afhængig af, at den Bestemmelse i § 2, som sigter til at fremtvinge den snarest mulige Indsendelse fra Collecteurens Side, overholdes. Thi det skal, selv naar Bestemmelsen i § 2 overholdes, være meget tvivlsomt, om Lottoadministrationen vil kunne blive fuldstændig færdig med den hele Dypgjørelse, som er bestemt i § 3, og hvoraf atter Gageudbetalingen efter § 4 er afhængig. Jeg maa saaledes vedblivende holde paa Nødvendigheden af at denne Paragraph bibeholdes.

Orsted: Jeg tvivler ikke paa, at den Udfærdigelse, som foregaaer, naar Nogen antages til Collecteur, er benævnt en Fuldmagt, men jeg har kun bemærket, at den aldeles ikke har den sædvanlige Natur som Fuldmagt; thi Finantterne ere aldeles ikke bundne ved nogen Act, som foretages af Collecteuren, men kun ved Sedlerne, forsaavidt de stemme overeens med de til Lotteriet indsendte Lister. Jeg troer derfor ikke, at der let vil kunne ske noget Misbrug i Fremtiden. Cautionen gjælder for Collecteurens Opbeholdelse, og det er naturligt, at en saadan Caution er bleven stillet; men det er ikke nogen Caution med Misligheder fra deres Side, hvilket vilde for-

udsætte, at en saadan Mislighed fra Collecteurens Side kunde forpligte Lotteriet; men dette er ikke Tilfældet. Forøvrigt veed jeg ikke, hvorvidt man antager, at det har nogen Interesse for Lotteriet at faae de Papirer, som ere betroede Collecteurerne, i sin Besiddelse. Sammenhængen heraf er mig ikke ganske klar, men jeg troer, at man i al Fald uden at anvende saa stærke Midler vilde kunne opnaae dette.

S. P. Hansen: Forsaavidt den høitagtede Finansminister anførte som en Grund for, at man skulde beholde § 2, at man, naar man ikke antog den, vilde komme i Forlegenhed med § 3, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at det kan man let komme over, idet man ogsaa kan lade § 3 falde bort; thi saa vil der jo Intet være til Hindrer for at lade denne Paragraph falde. Jeg skal forøvrigt gjerne indrømme, at der kan være Tilfælde, hvor Administrationen kan trænge til Lovgivningen, for at faae visse Ting udført; men jeg kan ikke nægte, at det for mig stiller sig noget betænkeligt, naar den lovgivende Magt vil gaae mere end høist nødvendigt ind paa det administrative Gebeet; det forekommer nemlig mig, at det kan let lede til, at Administrationen svækkes, medens jeg ønsker, at Administrationen maa have al mulig Kraft og Styrke i det Forhold, hvori den er sat til de underordnede Embedsmænd, og i alle Tilfælde synes det mig, at Bestemmelsen om, hvorledes en vis Forretning skal udføres, henhører saa aldeles under Administrationen, at jeg ikke engang seer med hvad Nytte eller Indsigt den lovgivende Forsamling kan blande sig deri. Det vil være temmelig klart for Enhver, at det ikke er let for os at vide, hvormange Dage, Uger eller Maaneder der skal behøves til at udføre en saadan Forretning, og jeg troer derfor, at det er Noget, man aldeles maa overlade til den administrative Myndighed, og